

El Blanquer

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament: A 450 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 68'100

Coordenades:

Latitud: 41.97252
Longitud: 2.02345
UTM Est (X): 419089
UTM Nord (Y): 4647186

Classificació

Número de fitxa: 08151 - 39
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 019A00004
Autoria de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 08/05/2007 - 02:00

Descripció

El Blanquer és una masia situada en un punt elevat sobre el riu Bassí, a la part interior d'un pronunciat revolt de la carretera B-431, al sud del pont del Blanquer.

Es tracta d'una masia de grans dimensions, formada per un volum central amb multitud d'ampliacions i cossos adossats a nord i oest originant un conjunt complex. El volum central, de planta baixa, primer pis i golfes, està construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra parcialment arrebossats en algunes parts, amb carreus treballats delimitant les cantonades i emmarcant la majoria d'obertures. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada a l'oest, té just al davant una lliça tancada per diverses estructures agropecuàries i una porta a l'extrem nord. A la part central de la façana hi ha un portal emmarcat amb pedra bisellada, una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada i un petit contrafort a la planta baixa. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit de pedra i a les golfes tres finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat. De la part dreta de la façana en sobresurt una ampliació moderna d'obra, amb unes escales de pedra a la planta baixa i una eixida al primer pis. A la part esquerra hi ha adossat un cos adossat bastit amb volta de canó.

La façana nord té adossades just davant diverses estructures, una a l'extrem esquerre, amb una obertura emmarcada amb monòlits de pedra treballada a mode d'espitllera, un forat al costat, al fons del qual hi ha la tina de vi, descrita en una fitxa individual, un cos ample just al costat, amb una finestra emmarcada amb pedra treballada, que forma una terrassa i la porta que dóna accés a la lliça. A la façana pròpiament s'observa, a nivell de primer pis, una porta emmarcada amb pedra bisellada i la data de 1722 inscrita junt amb una creu a la llinda que dóna accés a la terrassa que forma el cos adossat, en la qual hi ha un pou de pedra, format per dos petits pilars bisellats, motllurats al capitell i a la base, i un gran monòlit que fa de base a tota l'estructura amb la data de 1800 inscrita. Sobre la terrassa, a nivell de golfes hi ha una espitllera emmarcada amb pedra treballada i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada tapiada. També s'observa, en la part superior diverses filades de carreus regulars que acaben en una línia integrada al mur, denotant el lloc on s'assentava la primitiva teulada.

La façana est forma un petit queixal. A la part dreta hi ha una espitllera emmarcada amb pedra treballada a la planta baixa, una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat al primer pis i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a les golfes. A la part esquerra hi ha dues espitlleres a la planta baixa, tres finestres al primer pis, dues de les quals emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat, i tres finestres a les golfes, una emmarcada amb monòlits de pedra treballada i les altres dues emmarcades amb pedra bisellada i ampit de pedra. Al queixal hi ha dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada i tres finestres reformades amb maó.

La façana sud presenta un cos adossat a la part dreta de dos pisos d'alçada i una sola obertura, emmarcada amb monòlits de pedra treballada a mode d'espitllera. A la resta de la façana, a més d'una cantonada integrada i una finestra tapiada, hi ha únicament una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat a les golfes.

Al voltant de l'edifici hi ha multitud d'estructures d'ús agropecuari, la majoria de les quals bastides amb murs de maçoneria de pedra, entre les que es compta la masoveria i la pallissa, amb data de 1848 inscrita en una cantonada, ambdues situades al nord del conjunt.

Observacions:

En l'edificació actual del Blanquer, ampliada diverses vegades, hi resten elements constructius que denoten l'antiguitat de la masia com són les filades de carreus regulars que s'han conservat en les part més antigues dels murs de càrrega, o diversos arcs apuntats a la planta baixa de l'edifici.

Història

El Blanquer apareix documentat en el fogatge de 1553 fet per Pere Espinal, del mas Vilasendre, on es reflectien els principals caps de cases, entre els quals es hi ha Joan Blanquer. L'edificació actual és probablement una construcció del segle XVII ampliada i reformada al segle XVIII.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

